

ligget. Jeg tillader mig saaledes at henstille til Overveielse af ærede Medlemmer, om der ikke skulde være Anledning til at søge denne Lovs Omraade indvidet. — Jeg vil endnu kun bemærke, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Wille) har fuldkommen Ret, i, at den sikkrede Stilling for Medlemmer af Rigsdagen absolut maa høre op, naar Bedkommende er gaaet ud af Rigsdagen. Det forekommer mig, at det vilde føre for vidt, om en Mand, der havde været Medlem af Rigsdagen, skulde vedblive at have en beskyyttet Stilling i Henseende til, hvad han havde foretaget paa Rigsdagen. Dette kan jeg ikke finde rigtigt.

Justitsministeren: Jeg tør dog maaffte gjøre det ærede Medlem, som nylig havde Ordet, opmærksom paa Noget, der ganske vist ikke vil være indgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, men som jeg dog finder det rigtigt at fremhæve særskilt. Det er, at den Tankerække, det ærede Medlem har begyndt, vilde føre meget vidt; thi naar man først vilde slaa ind paa en saadan Bet — hvilket jeg iøvrigt vilde anse for meget betænkeligt — kunde man ikke, som det ærede Medlem vistnok efter noiere Overveielse vil indrømme, blive staaende ved en Indskrænkning i Trykkesfriheden med Hensyn til Angreb paa Rigsdagen eller dens Afdelinger, men der maatte da nødvendigvis ogsaa tages lignende Bestemmelser med Hensyn til samme Art af Angreb paa Regjeringen eller paa Domstolene. Domstolene, Regjeringen og Rigsdagen staa lige, mine Herrer, med Hensyn til det Spørgsmaal, her foreligger. Jeg skal ikke indlade mig videre derpaa, idet jeg, som jeg tror, hermed har sagt Tilstrækkeligt for at drage samtlige ærede Medlemmer til Minde, at de her vilde komme ind paa en Begrændsning af Trykkesfriheden, som man ikke saa let skal begynde paa, og som det i ethvert Tilfælde dog vistnok ikke vilde være passende at opstille som Ændringsforslag til nærværende Lovforslag. Jeg følger ikke, at jeg tror, jeg vilde finde al Grund til at modsætte mig et saadant Forslag — jeg siger dette, for at min Mening i saa Henseende ikke skal være tvivlsom — men det er

dog ikke nærmest det, jeg her har villet fremhæve; hvad jeg vil bede overveiet, er dette, at et saadant Forslag vilde have en overordentlig stor og indgribende Betydning. — De Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) fremsførte, skal jeg naturligvis tage under yderligere Overveielse. De vedrøre Spørgsmaal, som paa forskjellig Maade have været fremdragne tidligere under de forberedende Overveielser af Lovforslaget. Det er ikke saa sjældent, mine Herrer, at der, naar en enkelt Paragraf eller et enkelt lille Lovforslag kommer til Forhandling, bliver taget Spørgsmaal under meget omhyggelig Overveielse, som man ganske har ladet ligge, naar der var Tale om en stor Lov, skjøndt denne kunde give Anledning til de selvsamme Spørgsmaal. Dette gjælder om det ene Punkt, som det ærede Medlem fremhævede, nemlig hvilken Betydning det havde, at den, som saaledes nød et særskilt Bærn, ikke længer var i den Stilling, der gav Adkomst til dette særegne Forsvar. Ganske det samme Spørgsmaal opstaar, mine Herrer, ved forskjellige Paragrafer i Straffeloven, men man har troet at kunne lade dets Besvarelse henstaa til Afgjørelse af Domstolene. Det hedder saaledes i en efterfølgende Paragraf: „Den, som med Vold eller Trusel om Vold overfalder en Embedsmand under Udførelsen af hans Embedsgjerning eller i Anledning af samme v. s. v.“ og ligeledes er der i foregaaende Paragrafer Tale om Angreb paa Statsraadet og paa Høiesteret. De Herrer ville saaledes se, at det Spørgsmaal, der her er fremdraget, principielt taget ikke er eiendommeligt for Rigsdagsmænds Stilling, men jeg erkjender naturligvis, som jeg før fremhævede, at Spørgsmaalet stiller sig ligesom mere paatrængende, det trænger sig mere frem med Hensyn til Rigsdagsmænd end med Hensyn til Embedsmænd, uagtet det dog er det selvsamme som det, der har foreligget med Hensyn til andre Punkter af Straffeloven, uden at man har troet det nødvendigt nærmere at komme ind derpaa. — Hvad det andet Punkt angaar, er det ganske sandt, at jeg ikke har megen Lyst til at indlade mig derpaa, og hvis jeg ikke var Rigsdagsmand,